

عنوان مقاله:

نقش هندسه دیجیتال در ساختار فرمی معماری پایدار

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه ، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسین دارینی - کارشناس ارشد معماری از دانشگاه کرمان مدرس دانشگاه های سبزوار

خلاصه مقاله:

توسعه روزافزون شهرها و نیاز برای ایجاد تامین انرژی بیشتر و نیز توجه به منابع محدود در زمینه سوخت های فسیلی ایجاد فضاهایی با بیشترین بازده انرژی را بیش از پیش ضروری ساخته است از آنجا که معماری تلفیقی از هنر ، مهندسی و علوم انسانی می باشد توجه به جوانب متعدد علمی و جنبه های مختلف روانشناسی هنر در آن از اهمیت بسیاری برخوردار است توجه به اهمیت تناسبات و فرم نه تنها از جهت زیبایی شناسی بلکه از جهت معماری پایدار و همچنین بهره بری از حداکثر انرژی نیز دارای اهمیت است در دهه های اخیر تغییر های بسیاری در نگرش عمومی نسبت به اکولوژی و مصرف انرژی روی داده است انسان ها با پیش بینی چنین گرایشی همواره در زمینه ارائه راه حل ها پیشرو بوده اند استفاده از منابع انرژی تجدید پذیر که کاهش آلودگی های محیطی را ارائه می دهد تلاش در این زمینه محدود به ساختمان نبوده است تولید صنعتی نسل جدید توربین های بادی ، سیستم هایی که تولید انرژی می کنند حتی وسیله نقلیه الکتریکی خورشیدی نمونه هایی از این تلاش ها هستند سازگاری یکی از مهمترین ابزارهای معماری پایدار است . الگوهای کاری در دهه های اخیر به سوی انعطاف پذیری گرایش داشته اند از دیدگاه نورمن فاستر، فرم و جهت گیری ساختمان می تواند بر مقدار انرژی مصرفی تاثیر چشمگیری داشته باشد فرم خالص و مناسب کارایی بالاتری از نظر بهره گیری انرژی خواهد داشت. ما در این پژوهش بر آن شدیم تا با سازماندهی مناسب فرمی و ترکیب آن با ترفندهای معماری پایدار به واسطه تکنولوژی رایانه ای و هندسه دیجیتال به یک فرم مناسب در معماری با بیشترین بازدهی انرژی دست یابیم.

کلمات کلیدی:

هندسه دیجیتال، معماری پایدار، تناسبات فرم، بازدهی انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353859>

